

Redacțiunea, Administrațiunea și
Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.
Borisori neînfricate nu se pri-
mesoc. Manuscrisurile nu se re-
tr. m. n. i.
Birourile de anunțuri:
Brașov, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primesc în Viena
Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler
(Oto Moos), Heinrich Schalek, Alois
Bernoldi, M. Dukes; A. Oppel, J. Dan-
enberg; în Budapesta: A. V. Gold-
berger, Anton Mann, Eckstein Bernat;
în Frankfurt: G. L. Zumbel; în Ham-
burg: A. Schöner.
Prețul inserțiilor: o serie
garmonică pe o coloană 6 cr.
și 80 cr. timbru pentru o pu-
blicare. Publicări mai dese
după tariful și învoială.
Reclame pe pagina III-a o
eri 10 cr. v. a. sau 80 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL III

„Gazeta”iese în lumina de
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se primumeră în toate că-
oile postale din țară și din
afară și la dd. celestere.
Abonamentul pentru Brașov:
la administrațiune, piața mare
Nr. 22, etajul I; pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Ca d. un an în
casă. Pe un an în țară pe
șase luni 8 fl., pe trei luni 4 fl.
Un exemplar 5 cr. v. a. sau
15 bani.
Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte.

Nr. 33.

Brașov, Sâmbătă 11 (23) Februarie

1889.

Brașov, 10 Februarie v.

Cel mai năcăjtit om în Țera unghurească este așă fără îndoială președintele camerei deputaților din Peșta, care nu mai știe ce se începă și cum se se mai porțe, ca să susțină ordinea în parlament.

Partidele maghiare din stânga, cari s'au aliat pentru ca să răstorne cabinetul Tisza, provocă mereu scene furtunoase în cursul desbaterilor. Ele au declarat prin graiul căpeteniei lor, acontelui Albert Apponyi, că în dietă nu se mai pot reintorțe stările normale, pe cât timp Tisza Kalman va ocupa fotoliul de ministru.

Putem să zicem, că totă discuțiunea în zilele din urmă s'a învârtit mai mult în jurul persoanei lui Tisza și a cererii din ce în ce mai vehemente a opoziționalilor, ca dânsul să se retragă neamănat de la minister, căci și-a pierdut veda și autoritatea în țară.

În ședința de alaltaer, care a fost erăși destul de turbulentă, opoziționalii strigau în gura mare „voim să trântim pe Tisza!” „el trebuie să demisioneze!”

Se găsisă adecă, după atâtea atacuri înverșunate din partea opozițiunii, și între guvernamentalii un deputat, care fiind un vorbitor mai de Dómne ajutat, se ia în apărare pe șeful său. Acesta fu Alexandru Hegedüs, alesul Clușului. Mamelucii îl întrerupeau cu strigări de „trăiască Tisza”, la cari opoziționalii răspundeau cu strigarea: „Tisza trebuie să demisioneze.”

Oficioșii susțin că entuziasmul, cu care au primit deputații guvernamentalii vorbirea lui Hegedüs dovedesce că ministerul se află în deplină solidaritate și înțelegere cu partida sa. Și ca să se dovedească și mai mult această solidaritate guvernamentalii, maimuțându pe Francesi, s'au

hotărît a tipări vorbirea lui Hegedüs în broșură și a-o împărți în totă țera.

Hegedüs a vorbit de ceea ce a făcut Tisza în timp de 14 ani și între hohotele stângerii a amintit „ceștiunile grele, ce a știut el să le resolve atât de fericit”, apoi a apelat la dietă să facă să se reintorțe starea normală, și se discute liniștit asupra importantului proiect de la ordinea zilei.

Când Hegedüs cu-o apostrofă voi să se pronunțe solemnel în favoarea persoanei lui Tisza unul din opozițiune îl întrerupse cu cuvintele: „Ce capeți pentru această representațiă?”

N'a putut să se bucure Tisza Kalman nici de debutul acestor alți fidelului său, căci îndată după Hegedüs s'a ridicat Balthasar Horvath, fostul deakist, care până mai eri era membru al clubului guvernamental și făcu o critică fulminantă și sdrobotore cabinetului Tisza, între aplausele șgomotose neîntrerupte ale stângerii.

Interesantă este mai alesă partea a vorbirei lui Horvath, în care combate absolutismul parlamentar al lui Tisza, care, zice, este cu atât mai periculos, cu cât „Tisza își întemeiază regimul pe moravurile stricate ale națiunii.”

Horvath încheiă vorbirea sa dicându, că cabinetul Tisza nu numai pentru Ungaria, ci pentru monarchia întregă este mai mult ca o nenorocire, este o adevărată fatalitate.

Abia eri s'a votat § 14. Rămâne însă fatalul § 25 de discutat și deia guvernul se află în mare încurcătură, căci nu știe când se ficeze termenul recrutării din anul acesta. Cercurile militare pretindă adecă să se facă deia în anul acesta recrutarea pe baza noiei legi militare, der nu se știe când se va termina în dietă dis-

cuțiunea acestei legi în împrejurările de față.

Opoziționalii speră că până ce va veni rëndul la § 25 vor pute sparge rëndurile majorității indemnându pe unii și alții să părăsască corabia lui Tisza.

Se vorbește deia în Peșta de eventualitatea unui ministeriu Andrassy, ori Szapary. Situațiunea e cât se poate de încordată, cu tôte că oficioșii asigură mereu că Tisza e așă mai tare ca ori și când.

Din dieta unghurească.

În ședința de la 19 Februarie, ministrul de honveți a depus un proiect de lege pentru amânarea recrutării regulate din estă an. Urmăză continuarea desbaterii asupra legii militare.

Deputatul sas Iosif Filtch zice că e ne'ndoiș dovedit, cumcă § 14 în textuarea lui originală involvă o vătămare a drepturilor constituționale. Ministru-președinte a consimțit fără a fi constrîns la această vătămare de drept. Au ajuns lucrurile acolo, că înșiși deputații sași se vedă nevoiți d'a interveni pentru drepturile statului unghuresc și a limbei unghuresc în contra ministrului președinte unghuresc. (Vii aplause în stânga.) Ministru-președinte a provocat în anul trecut pe Sași să se dovedească și în faptă fidelitatea lor pentru statul unghuresc. Deputații sași nu pot dovedi mai bine această, decât intervenind pentru drepturile constituționale unghuresc față cu ministru-președinte. (Vii aplause.) Sașii stimă constituțiunea unghurescă și suntă totdeuna gata a-o apăra contra ori cui ar voi să o atace (Vii aplause). Vorbitorul primese de altmîntrelea amendamentul făcut de ministru-președinte.

Dep. sas Zay accentuează situațiunea caracteristică, în care se află parlamentul unghuresc. Salută cu mulțumire faptul, că întregul parlament fără deosebire de partid ține strîns la drepturile constituționale, d'a păstra neștirbită legislațiunea stabilirea efectiv-

lui presentă și a contingentului recrutiilor. Vorbitorul polemizează contra ministrului președinte și zice, că e o bănuelă fără temei a parlamentului austriac, că ar fi temere de vr'o restrîngere a drepturilor constituționale unghuresc din partea acestuia; căci e regretabil, că atacul asupra lor s'a încercat aci în parlamentul unghuresc. (Aplause în stânga.)

Stefan Tisza (fiul ministrului) polemizează cu opoziția, care poate să continue lupta ei, der numai cu arme parlamentare. Ungurii au pre multă maturitate politică, decât ca escese de stradă să potă exercita vr'o influență asupra hotărîrilor parlamentului, fiă în direcțiunea cedării, ori a îndărânciei.

Contele Apponyi salută modificarea § 14 ca o victorie a opozițiunii și a nișuințelor naționale. Desbaterile pasionate ca cele actuale nu sunt în interesul monarchiei și al țării, der ministru-președinte unghuresc trebuia să știe ce furtună are să ridice în țera întregă paragrafi 14 și 25; trebuia să știe că sunt două puncte ce națiunea unghurescă nu lasă a le atinge integritatea constituțiunii și interesul limbei unghuresc. Ministru-președinte a compromis pozițiunea ce o ocupă. Demnitatea acestei pozițiuni pretinde ca atunci, când ministru-președinte pune cestiunea de cabinet, această să se'ntemple serioș. El a compromis însă și demnitatea coronei, refuzând răspunderea pentru o enunțațiune politică a coronei. (Tisza adecă a șis, că nu el a pus în gura monarchului vorbele ce le-a adresat deputațiunii camerei.) Am ajuns acolo, că nu ne mai putem întorče la stări normale, cât timp ministru-președinte ocupă aceea pozițiune. Puteți să i dați încredere și mai departe ministrului președinte, der un lucru nu i-l mai puteți da și acesta e vađa. Încheiă vorbitorul dându espresione speranței, că ambele partide opoziționale vor obține înoc succese strălucite pe tărîmul apărării intereselor naționale.

Ministrul Tisza zice, că și în alte părți se'ntemple escese ca cele întâmpinate aci, der de aci nimenea n'a dedus un mare pericol pentru stat, ori o ră-

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Poesii populare.

I

Frunză verde bobă de linte
Descunună-mă părinte,
Ia-mi urta dinainte,
Că de mi-i descununa
O sută de zloți și-o da
Și ntr'o vară și-o lucra.
Eu nu te-o descununa
De mi-i da ori cât mi-i da,
Cununa a fost la mine,
Ochii tăi au fost la tine,
De ce n'ai luat sēmă bine
Cine era lângă tine?
Du-te și la Vlădica
Că și el va zice așa.

II

Frunză verde alinor
Plânge-mă maică cu dor
Că ți-am fost voinic fecior,
Ți-am scos boult din ocol,
Ți-am bresdat mare ogor,
Ți-am sēmănat grășor.
Și-am sēmănat grău de vară
Până în sēră să rēsără
Ia mamă și du la mōră
Și la mine merindioră,
Că pe mine mă chemară

Să mă duc din a mea țară
Și pe unde mă duc eu
Nu găsesc un fir de grău
Numai sânge până în brău;
Nui nici pâne, nu-i nici iarbă
Numai sânge până în barbă,
Sânge de-al Muscanului
Până în frulul calului,
Sânge și de-al Turcului
Până în cōma murgului.
Sângele din ce i făcut?
Din pistol bine umplut,
Din pistol, din buzdugan
Învîrtit de Moldovan,
Isbind în pept pe dușman.

III

Câte flori pe luncă în sus
Tōte cu bad a le-am pus
Și când a fost la udat,
Numai una am uitat
Numai una am greșit
Și-aceea s'a vestejit.
Creșteți flori și înfloriți
Că mie nu mi trebuieți,
Creșteți flori cât gardurile
Să vă bată vînturile
S'astupați prilazurile,
Să rămân numai parii
Să se spîndure dușmanii.

IV

Frunză verde trei masline,

Mă duc maică dela tine,
Inimōra mea rămâne.
Ce să fac, s'o iau cu mine?
Eu n'o pot lua cu mine
Der te rog să mi-o ții bine
Măcar două ori trei zile
Până ce-a uita de mine,
Și-apoi măcuțo mi-o bagă
În corn de năframă negră.
Și mi-o lasă în jos pe apă.
De s'a, maico, cufunda
Tu nu mă mai aștepta,
De s'a duce în jos pe apă
Maică tot mă mai așteptă,
Că de-a fi maico spre bine
Eu voi mai veni la tine,
De-a fi spre vr'o rēutate
Voiu scrie un răvaș carte
Pe de latur
Cu băbături,
La mijloc
Pară de foc,

În tuspătru cornurele
Un dor mestecat cu jle
Și oftatu inimei mele.
De-ar fi lumea de hârtie
Aș aprinde-o într'o mănă,
Și de ar fi lumea de paie
I-aș da foc cu bobotae,
Der așa lume-ai de pētră
Și nu pot arde îndată.

V

Turturea de pe bărag
Nu mă blăstema să zac,
Că pe nime n'am cu drag
Măna sēmă pue la cap
Să mă ntrebe de ce zac.
Turturea de pe ogor
Nu mă blăstema să mor
Că n'am pe nime cu dor
Să mă ntrebe de ce mor
Și de ce-mi este mai dor.

VI

Cine a șis antēiu doina,
Arsă i-a fost inima
Cum e și a mea-acuma.
Au doina de unde vine?
Din dragostea cu suspine.
Și doina din ce-i făcută?
Din lungă dragoste multă.
Pe cine dorul îl paște
Mai bine de nu s'ar nasce.

VII

Nourăș mândru și gros
Ce veste mi-ai dus în jos
Ori regutele s'a ntorș;
Răgutele nu s'a ntorș
Trecură, mândro alēsă,
Cu trei stēguț de mētasă
Unu-roșu ca focu,
Unu-negru ca corbu,

turnare a raporturilor. In capitala Italiei s'au întâmpnat în zilele trecute astfel de esecse, numai cât acolo guvernul a fost atacat în camera, fiindcă n'a îngrijit de menținerea liniștii și ordinii. Dér nici acolo nici în altă parte nu s'a vorbit ca aci; că abstragându de aceea, că s'a cerut aci pedepsirea abuzurilor, decât s'au comis de acestea, ideea rezistenței cu revolvorul încă nu s'a agitat până acum în nici un parlament. Încheiă dicând, că nu îl nutrește nici o înșoială, că amândouă opozițiunile lucrându în unire vor avea într'o direcțiune deplină succes; ele vor apăra constituțiunea unghurescă căci acesta nu e atadată de nimenea.

SCRILE DILEI.

Contra emigrării. Municipiul comitatului Pojună va lua dispozițiuni energice, dîce-se, în contra emigrărilor din Schütt și Sommerein, care în timpul din urmă au luat cu deosebire mari dimensiuni. — Curiôsă mai e și administrația stăpînirii unghuresci! Vede bine că nu folosesc nici o măsură contra emigrării, și totu nu vré să scie, că numai alinarea miseriei va pune capăt emigrărilor.

Doctori în medicină. Ni-se scrie din Pesta, că d-lă Iónu Popovici, care prin diligența sa esemplară a depus în scurta vreme de unu anu toate esamenele rigurose, a fostu promovatu de universitatea din Pesta la gradul de doctor în medicină. Felicitările noastre!

Balul femeilor române din Oravița a reușit splendid. Caracterul național românesc era eminamente pronunțat prin costumele răpitoare, prin limba de conversațiune și prin jocuri românesci. Anevoia se va găsi vr'unu bal românesc, unde se veți în programă: „Hora“, „Dunărinca“, „Romana“, „Ardeleana“, „Pe picior“, „De doi“ și „Măzărca“. Damae au fostu surprinse cu câte o ordine de danț simplă, dér elegantă, precum erau și toaletele lor. Sala admirabil decorată, românește răpitoare, feciori voinici, somitășile orașului civile și militare, veselii neprefăcută, profitu frumos, étă icóna balului. O notate a serei a fostu cuadrilul compus de d-na Livia. Vîia din motive românesce, care deja la concertul din luna trecută a fostu viu aplaudat și acum cu focu jucat, precum i-se scrie „Luminătorului.“

Slujbași „cinstiți.“ Nu'i vorbă, a bé câte pușin vînu nu este réu, dér a bé vînu fără permisiune din butoiul altora, această dêu nu e cuviincios, ba nici nu e ertat. Acesta ar trebui s'o scie și nu

scimă carî funcționari ai căi ferate dela gara din Apahida, despre carîni-se scrie, că mai săptămânile trecute s'au împărțitu din butoiul cu vînu ce se trimisese din părțile Târnavelor unui preot român din Câmpia. Étă cum stă lucrul: Butoiul s'a trimis în 29 Decemvre și a ajuns la Apahida în 30. De aci avisul despre sosirea butoiului avea să se trimită în Ghirișul vechiu (p. u. Mociu), dér s'a întâmpnat, că dna poștară dela Apahida a fostu cam zăpăcită și în locu de a trimite avisul la posta vecină în Mociu, l'a trimis cu totul în altă direcțiune. Diua de Crăciun a sosit și preotul nostru aștepta cu mēsa așternută, dér vînu nu era ca'n palmă. Pe când la mēsa lui se mâncau cărnații, pe atunci la gara din Apahida se bea vînul, așa că după 15 zile, când preotul se duse să aducă vînul, află butoiul gol. I-s'a spus că vînul a înghațat în butoi și cei cu pricina slujbașii dela gară, au mîncat vînul fără de témă ca nu cumva să se desghete érași. Se'nțelege. că numitului păgubaș nu'i va fi părutu bine de asta, dér de mirat nu s'a putut mira chiar de locu, deórece ni-se scrie, că orî de câte-orî i-s'au mai trimis asemenea butoie cu vînu la numita stațiune, totdeuna le-a aflatu cu sigilul rupt. Nu scimă ce va fi răspunsu la asta direcțiunea postală din Sibiu, căreia i-s'a denunțat lucrul, dér cum-că la Apahida mergu lucrurile de-a'n-dósele, asta se vede și din împrejurarea, că cu altă ocaziune i-s'a trimis unu locitoru, cu numele Popu Todoru, unu avisu ca să mergă la gară să scotă 200 de purcein sosiți la adresa lui, pe când omul nu scia de asta nimicu, căci negoțu nu pórtă și purceii nu éra ai lui. Asemenea lucruri nu credem, că se petrec în Turcia.

Regina Natalia a Serbiei, care în curéndu se va întorče în Bucuresci, a însărcinat pe împuternicitul ei să-i cumpere o casă mare în Bucuresci. Se vede că regina Natalia are de gându să se stabilească în România.

4700 fl. dispăruți. Unu comerciantu de porci, anume Vasa Koits, venind din Dolova (Serbia) la Chichinda-mare, se pomeni la gară, când se-și dea biletul, că i lipsesc portofoliul cu 4700 fl. Bănuesce pe unu tovarășu de drum, care a părăsit cupeul în Timișóra, că i-a furat banii pe când dēnsul durmea. Poliția îl caută.

Hiene în formă de om. Pe pusta Kartal a proprietarului Schossberg în Ungaria au murit în zilele trecute 80 de oi, de arsura de splină. Cadavrele lor au fostu imediatu imormentate. Nóptea însă nisce țeran din Kartal despropără o parte din oi și-și făcură de

mîncare din carnea lor. Acum suntu puși sub supraveghierea medicală și s'a pornit și cercetare contra lor.

Tunuri de asedi. La poligonul dela Cotroceni lângă Bucuresci s'au început esperiențele cu tunurile cele noue de asedi destinate forturilor capitalei României.

Unu spirit în temniță. În comuna Petroman din comitatul Timișului a réposat zilele acestea unu onestu țeran român, a căruia nevastă avea la o casă de păstrare din Ciacova 300 fl. Unul dintre locitorii din comună, lăcomind la banii sērmanei véduve, și hotări, ca în ore care chipu s'o înșele. Indat după înmormentare, pe la meșul nopții, el se presentă în formă de „spirit“ la intristata véduvă și-i spuse, că el vine din lumea cealaltă, că acolo a vécutu pe bărbatul ei și că acesta nu póte intra în raiu până când femeea nu-i va trimite 200 fl. În diua următoare biata femeie se duse la Ciacova și din banii, ce-i avea acolo depus la bancă, ridică suma de 200 fl. Intrebat fiindu de directorul băncei, ea spuse din firu în pēru și cauza pentru care îi trebuie banii. Funcționarii dela bancă incunoscînțară numai decâtu gendarmeria, care pândi „spiritul“, și când acesta într'o altă nopte voi să mergă după ban, gendarmii îl prinseră. Pentru ca să nu se mai póta reintorče în lumea cealaltă, de unde dîcea c'a venit, gendarmii îl duseră în temniță.

Mórtea Episcopului Popasu.

„Telegr. Român“ din Sibiu dela 7/19 l. c. publică următoarea circulară:

Cătră toate oficiile protopresbiterale din arhidieceasa Transilvaniei.

Cu durere aducă la cunoscînța iubitelui cleru și poporu arhidieceșan: că Preșfinția Sa domnul episcopu alu eparchiei Caransebeșului **Ioan Popasu**, erî, adecă Duminecă în 5/17 Februarie a. c. la 2 ore după meșul nopții, în urma unu morbu greu de patru zile numit bronchitis, a repausat în Domnul.

Iubit și stimat de toți, cu liniște în sufletul său și cu mîngăere în inima sa a putut repausatul să trecă din lumea această în etate preste 80 de ani și după servicii mai bine ca de 50 de ani aduse bisericeii și națiunei sale, căreia a fostu devotat cu o rară abnegațiune și cu multă bărbăție.

Biserica noastră ortodoxă română din Ungaria și Transilvania îmbracă doliu în fața acestei perderi mari; ér în specialu arhidieceasa noastră deplânge în adormitul nu numai pre unu arhieru devotat înaltei sale misiuni, ci și pe fiul său pré iubit de odinioară, a căruia memoriă ni-a rămas tuturora neștersă încă de pe timpul, când fericitul escla ca protopresbiteru alu Brașovului prin silințele lui neînfrante întru lățirea luminei și preste totu întru apărarea intereselor noastre naționale bisericesci.

Lasă, ca iubitul cleru și poporu arhidieceșan să afle însuși modul cel mai coréspunđtoru pentru a da adormitul în fericire présanțitu episcopu tributul recunoscînței prémeritate; din parte-mi anunciându-vé casul acesta trist, mă mîrginesc a îndruma pe iubita preoțime parochială, ca numele aceluiăș părinte episcopu să-lu petrecă în dipticile morților, pentru a-i păstra pentru totdeuna memoria deosebi și în santele sale lucrări la altarul Domnului. Sibiu, 6 Februarie 1889.

Miron Romanul, arhier. și metrop.

Consistoriul eparchialu din Caransebeș a datu din incidentul morții Episcopului Popasu următoarea circulară:

Prea On. Părinți Protopresbiteri și Admi-

nistratori protopresbiterali, Onorată Preoțime eparchială, iubitu poporu credinciosu alu diecesei gr. or. române a Caransebeșului.

Biserica și națiunea română, în deosebi diecesa noastră de Dumneșcu scutită au îndurat o grea pierdere. — Bunul și prea iubitul ei arhieru **Ioan Popasu** nu se mai află între cei vii.

Unu morbu scurt, dér forțe acut, a tăiatu frul unei vieți pline de fapte mărețe ađi dimineță la 2 ore în altu 81 anu alu vârstei, după o lucrare de peste 50 de ani la altarul bisericeii și alu națiunei, în altu 24-lea anu alu conducerii pré blânde de arhieru. Cine va poté descrie în tóte amănuntele meritele acestui bărbat, carele ne fu trimis de Provedința dumneșcescă ca unu mântuitoru? Cine va poté descrie câtă bărbăție, câtă abnegațiune a trebuit să aibă acestu bărbat alu Provedinței, când la ocuparea scaunului episcopescu n'a găsit decâtu numai nisce ruini? Cine va poté să enumere faptele lui să véșite pe terenul culturalu, naționalu și bisericescu? Elu a fostu Mesia poporului românesc din diecesa această, care fusese apăsatu, asupritu din multe părți. Elu a fostu păstorul celu bun, carele își pune sufletul său pentru oile sale. — Elu a căutat să adune turma cea împrăștiată de vitregimea timpurilor.

Dér neobosit, cum era, a căutat să asigure și pentru viitoru prin diferite măsuru, ce mintea sa înaltă, inima sa nobilă, esperiența sa forță bogată i-le dedea la îndemână.

Și când Preabunul Dumneșcu l'a luat din mijlocul nostru, noi nu putem să uităm pe acela, carele cu dreptu cuvântu a putut dîce despre sine: luptă bună m'am luptat, cursul am sfirșit, credința am păstrat, și acuma aștept cununa dreptății care mi-o va da Domnul judecătorul celu dreptu! (II. Tim. 4, 7, 8.)

Aceste ne impun noue celoru ce am gustat timpu îndelungat din fructele bunătății prea vrednicului și bunului Arhieru și părinte, ca cu aceeași iubire, cu care ne-a iubit el, să-lu iubim și noi; veniți cu toții să deplângem mórtea acestui rar bărbat. Să-i arătăm din apropiere și din depărtare, că scumpă ne-a fostu vieța lui și că multu am fi mai doritu să-lu avem încă în mijlocul nostru.

De aceea Consistoriul eparchialu spre a-și arăta adencă durere pentru pierderea acestui scumpu tesauru alu bisericeii și națiunei române, ordineză: 1. În tóte bisericile din diecesă să se tragă clopotele 9 zile dela primirea acestui circularu și adecă de 3 ori pe fiă-care și; 2. Pe bisericile și edificiile școlorlor noastre să se pună stégu negru. 3. În tóte bisericile să se să véșerscă Duminecă în 12/24 Fauru a. c. părăstas pentru odihna adormitului întru Domnul, la care părăstas după tragerea clopotelor va asista clerul și poporul credincios; 4. Părăstasul acesta să se repețescă în diua când va fi unu anu dela reposarea venerabilului adormit, adecă în 5/17 Fauru 1890; 5. Până la întregirea conformu Statutului organicu a véduvitei catedre episcopescu se voru ceti la tóte ss. liturgii ecteniile morților: *pentru odihna sufletului repausatului servului lui Dumneșcu arhierului nostru Ionu*, érá scaunul arhierescu să se fie în întregu acel restimpu acoperit cu vélu negru; 6. În locul Arhierului nostru în ecteniile pentru cei vii se va pomeni: *Înaltu prea sântia Sa Metropolitanu Mironu*.

Astfelu, Onorată Preoțime și iubitu poporu! să serbați aducerea aminte a acestui mare arhieru rugându pe Domnul ca „să așede sufletul lui în locu de odihna, în locu de verdéță, de unde a fugit tótă scârba, intristarea și suspinarea“ érá pe noi să ne lumineze, întărescă și în viitoru cu darul său celu prea înaltu.

Totodată se aduce la cunoscînța Onoratei Preoțimi și a credinciosului poporu, că Consistoriul eparchialu în puterea dis

Unu-i alb ca ométu.
Celu roșu-i a bălăia,
Celu negru-i a jalcia
Și celu alb a bucuria.
De ar da Domnul sântu să fie
Că i s'a dusu iară să vie.
— Că i s'au dusu toți au venit,
Alu meu puu dă a murit
Căci elu singuru n'a venit.
De-aș sci bine c'a murit
Pune-așu portul a cernit
Și fața la veșejit,
Dér de-aș sci că ar veni
Portul 'mi-l-așu săpuni
Fața 'mi-o-așu rumeni
Și înainte i-așu eși
Pe-unu calu sprinten galbioru
Să scie că mi-a fostu doru,
Pe-unu calu galben sprintenel
Să scie scumpul sufletel
Că vai doru mi-a fostu de elu.

VIII

Te-ai dusu bade, te-ai dusu dragă,
Mi-ai lăsat inima neșă,
Arđălu focu de Sibiu
N'a putut sta elu pustiu,
Că de când tu mi-ai plecatu
Cu multu doru m'ai încăreatu
De-ai veni mâne'ndératu
Că vai doioșă te-așteptu.

IX

Frunđă verde odoleanu
Merge-unu fecioru de Sibianu
Cu péna de măgheranu
Când pásia péna-i sclipea
Ochi și gura-i ridea.
Vai de mine puilul meu
De atăta-mi pare de réu
Când s'a dusu de nu mi-a spusu
Să-i punu merinde de-ajunsu
Și-acum elu va fi departe
I-aș scrie și nu sciu carte,
I-aș trimite, n'am pe cine,
Eu m'aș duce, mi-e rușine.
Trimete-i-așu eu pe lună
Dorul meu ca să i-l spună,
Luna-i numai jumătate
Nu i-a spusu cu dreptate.
Trimete-i-așu io pe stele.
Stelele suntu mărunțele
Nu i-oru spune că mi-e jale.
Trimete-i-așu io pe sóre
Pe-alui rađe luoitoare,
Sórele e rotunjioru
Nu i-a spusu că mie doru.
Trimete-i-așu eu pe vântu
Vântul sbóra șuerându
Nu i spune cu credémentu

pozițiilor statutului organic, §§ 98, 118, alinea 2, a luat cărma diecesei și va conduce afacerile bisericești, școlastice și fundamentale sub presiunea asesorului ordinar consistorială mai bătrân din senatul bisericesc *Filaretu Musta*, Protosinghelu episcopesc, care va subscrie toate actele consistoriale; dreptul aceea toate hârtiile oficiale și private au a se îndrepta către Consistoriu și preșidiu.

Caransebeșu, din ședința plenară a consistoriului eparchială ținută la 5 Fauru 1889.

Consistoriul eparchială
Filaretu Musta, m. p.
Președintele Consistoriului.

Corespondința „Gaz. Trans“.

De lângă Napoca, în Ianuarie 1889.

Venind rëndulă la propunere, preotul I. Sonea arătând la starea tristă în care se află preoțimea, veduvel preotese și orfanii de preoți, propune ca conferința să primescă ca concludu facerea unei petițiunii la locurile, pre cari le va afla competente și această petițiune comunicându-o cu toate tractele protopopesce din Diecese Gherlei, adecă cu întregu clerul diecesan, ba încă să se comunice și cu clerul din alte diecese, ca așa să se facă un pasu comun, și astfel subscriind cu toții acea petițiune să se înainteze locurilor competente pentru urgitea dotațiunei preoțesci despre care acuma se lucră și decurge desbaterea între chorul episcopilor ungurii. Și acesta să se facă cu atât mai virtuos, cu câtu printre clerul gr. cat. a transpirat faima, că elu va fi avisat la propriile sale puteri, la propriile sale mijloce, ca să și facă dotațiunea, căci unii membri din chorul episcopatului ungaru s'ar opune la aceea, ca din fondurile și peste totu din isvórele de dotațiune ale romano-catolicilor să se doteze și greco-catolicii.

Acastă propunere, deși motivele aduse au fostu aprepate de cătră cei din conferința, totuși din considerațiunii de oportunitate se hotărește să se amâne pe altă conferința.

După aceste se alege o comisiune de verificare a protocolului conferinței în persoanele dnilor: I. Georgiu și C. Hossu. Apoi Dlă Protopopu prin o scurtă vorbire încheia sesiunea.

Urmă după aceste un prându comunu la masa ospitală a dnu preotă locală Z. Perhaita, în decursul căruia se ridicară mai multe toaste. La masă au luat parte on. dnu Szilagy I. proprietar maghiar din locu și dlă notară cercuală ca reprezentantă altu oficiului pretorială.

După cari se depărtară cu toții ducând cu sine suvenirul plăcut de a fi petrecută o zi în lucrare comună spre folosu comunu. I. S.

Din camerele române.

Camera. Ședința dela 2 Februarie.

D-lă *Chrisenghi* vorbesce pentru respingerea propunerii, susținându aceeași temă, ca și d-nii *Carpă* și *Maiorescu*, ca să nu se comită o eróre politică cu darea în judecată a guvernului Brătianu. D-sa intră din timp în timp în apărarea fostului regim. D-sa spune, că cei tineri trebuie să fie mai indulgenți cu cei bătrâni căci pe când d-lor. și făceau studiile în străinătate, Brătianu s'evirșia acte mari, seu celtu puțin se făceau sub guvernul lui (intreruperi.) S'a mai dat la 1830 în Franța sub Polignac guvernul judecătii, der atunci era revoluți; să fie aceeași situați în țără la noi? D-sa sfârșesce curând respingerea pr punerei.

D-lă *Enacovic Alexandru* dice, că nu este atât în discuție darea în judecată a guvernului Brătianu, câtu procesul fostei opoziții unite. D-sa spune, că nu de 6 ani, ca d. *Chrisenghi* face opoziți, ci de 12, și vede că astăci se dărâmă edificiul la care a lucrut atăta. D-sa sommeză pe d-nii *Vernescu* și *Lahovari* să vie în rëndurile opoziție. D-lă *Enacovic* continuă arătând, că partidul con-

servatoru nu'i de clientelă și d-lă *Carpă* a d'ist la formarea ministerului, că d-lor sunt aduși de curentul maiorității, ei bine, să urmeze aci pe maioritate. (D-lă *Stanian* intrerupe pe oratoru spunend că nu'i țera pentru darea în judecată a Brătienilor.)

D-lă *Enacovic* cere pedepsirea nu a lui Brătianu, ci a sistemului seu. Cere să se pună capetu ambițiilor grosolane, ca un om să se credă stăpân pe țără; cere să se sfârșesca odată cu era impunităților. D-sa sfârșesce cerend să vorbescă dd. *Vernescu* și *Lahovari*. (Aplause.)

D-lă *Tache Ionescu* urcându-se la tribună spune, că d. *Enacovic* cerend schimbarea sistemului Brătianu, nu face decât se inaugureze același sistem de ură și persecuțiunii politice, care era basa sistemului brătienist. Oratorul spune, că d. *Blaremburg* reprezintă un curent de dare în judecată, der d-sa reprezintă, o crede, un curent de muncă. de liniște, altceva decât procese politice. Oratorul contestă dreptul Camerei de a desființa o carieră pe mijloce judecătorești. Doi judecători sunt pentru asemenea fapte, opiniunea publică de aci, și opiniunea publică de mâne, adecă istoria. (Aplause.) D-sa arată, că procesele politice se facu numai în țările barbare. Profitul acuzării dela 1876 n'a fostu a lui Brătianu, căci retrăgându-se conservatorii, elu a guvernatu fără control și cădutu în grele păcate. Ei bine, trebuie să ne învățăm minte să nu repetăm greșelle din trecut. Conservatorii au fostu aduși nu se dea judecătii, ci să aducă bunuri țerei, să voteze legea rurală și altele. De aceea i-a trimesu țera.

Trebuie să ținem contu de opinia europenă, să nu se credă, că 12 ani ne-am închinat unor mișei, să nu se credă, că suntem o țără atât de desbinată și sfâșiată, încatu am ajunsu o Polonia Nr. 2 (aplaude). Oratorul descinde dela tribună și e felicitat de mai mult deputați.)

D-lă *Panu* nu se lasă la judecata istoriei, ci la a legilor; există o lege a responsabilității, ei bine, trebuie aplicată. Se dice că liberalismul móre. Ce greșelă: Uitați pe reprezentanții autorizați ai liberalismului.

Nu e judecată mai infamă adeseori decât a istoriei. S'a făcutu istoria lui 43, aci vedutu cum s'a făcutu? Aci s'a călcatu legea, să se ducă la Văcărești. Der de judecata istoriei, imi vine să ridu, când mă gândescu cu omen serios la ea, și aci nu factu alusii la d. *Tache Ionescu*. Noi nu facem cetia politică și ca dovadă despre aceasta e că e iscalită de toate fracțiunile, ceva mai mult, renunțăm la punctele *Basarabiei* și *Dunării*.

D-lă *M. Kogălniceanu* dice, că înainte de a închide ochii ia cuvântul să și facă o datoriă. N'are nici o pasiune, față cu pasiunile ce se deslăntesc aci de trei zile, pasiuni drepte pentru oricare, der nedrepte pentru țără. Aci se face procesul a 12 ani. S'a mai făcutu unulu de 6 ani. Prin urmare 18 ani a fostu țera guvernată de omen dați judecătii, seu care se voru da.

D-sa dice că pasiuni mari sunt aci și le-a vedutu adineori la d. *Enacovic*. Da, Brătianu a comis greșeli mari, cea l-a fostu că a creșutu că are o misiă providențială, că are să conducă singur țera asta. Și pentru asta a fostu réu incunjurat, cum am pășit tu.

D-sa face istoricul tuturor dărilor în judecată politică din țără dela noi. D. *Kogălniceanu*, care a lucrut 40 ani cu Brătianu, nu va vota propunerea, der va dice relativu la faptele acestei Camere: *vae victis!* Brătianu n'a făcutu nimic, der a avut noroc că ceea ce s'a făcutu, s'a făcutu sub elu.

Cum? Să dăm în judecată cei 12 ani de guvernamentu liberalu?? S'apoi pentru ce? Adunatu-s'au, sunt probe pentru a aduce la bara judecătii unu întregu cabinetu?

Arată cum cei cari ceru darea în judecată sunt cuprinși de patim și ură. Spune cum la 1876 a eșit din ministerul lui Brătianu pentru că era în divergență de vederi în ceea ce privește modul cum s'a dat în judecată d-lă *L. Catargiu*. Cum așu puté eu acum să viu și să ceru darea în judecată a lui Brătianu, a acelu omu, pe care de bună voiă l'am recunoscut de șefu? se întrebă oratorul.

Arată cum în decursul anilor de când trăim viață constituțională meru s'a cerut darea în judecată a mai tuturor ministerelor, între cari erau omeni mari, bărbați cari au făcutu mult bine pentru țără și cărora atunci li se tăgăduia ori ce merit și erau acuzati în

modul cel mai nemeritat. Ei bine, deocă vom face și acum totu așa, o să se credă că a domnit în țera asta unu guvern de bandiți 12 ani de zile. Termină cerend respingerea propunerii.

D-lă *Apostoleanu* spune, că propunerii retragu din propunere părțile referitoare la cestia *Dunăreană* și a *Basarabiei*. Se produce apoi unu sgomotu, unii cerend închiderea discuțiunei. D-lă *Apostoleanu* dice că chiar pentru d. Brătianu este bine d'a fi trimis înaintea justiției pentru a se sci de țără și istoria deca e vinovată ori nu.

Președintele camerei ese afară pentru a se consulta cu ministrii. După revenirea d-lui președinte în sală, se pune la votu propunerea d-lui *Blaremburg*: Au votat: pentru 80, contra 81.

TELEGRAMELE „GAZ. TRANS.“

(Serviciul biurolui de coresp. din Pesta)

Budapesta, 22 Februarie. Camera deputaților a primitu §. 14 modificat cu o majoritate covârșitoare.

Intre *Karol Pulszky* și *Polonyi* a fostu unu duel după amez. S'a făcutu unu singur schimb de glonțe. Rănit n'a fostu nici unulu.

Paris, 22 Februarie. Noulu cabinetu s'a constituit astfel: *Tirard* președinte, *Constans* la interner, *Rouvier* la finanțe, *Frey* cinet la răboiu, *Courcel*, ambasadorul de până acum în *Berlin*, la esterne.

Bucuresci, 22 Februarie. Camera deputaților a primitu noua propunere d'a se da în judecată ministrul Brătianu cu 101 contra 41 voturi. Apoi a alesu o comisiune de 7 membri, care să facă cercetare; 5 dintre ei au votat pentru darea în judecată.

Repririri polițienesci asupra anului 1888.

Față de asociațiunile înființate cu viu interes și față de multele fundațiuni și daruri, cari incurg în folosul vre-unui scop umanitar adeseori în măsură foarte mare și dau dovadă, că poporațiunea Brașovului are pricepere și simțu pentru nusuințe umanitare și simțu de jertfă trebuincios la aceasta, — este unu faptu cu atăta mai straniu, cu câtu chiar cei într'adeveru lipsiți, cari de multe ori nu din vina lor au cădutu în săraci, se împărtășesc în măsură mică. Față de faptul acesta este pentru căpitănatul orașului o problemă de totu gree, spre a menține oprirea cerșitului, și ar fi de înregăstrat unu regresu regretabil, deca în urma lipsei s'ar ivi necesitatea de a cassa oprirea cerșitului, care s'a dovedit de foarte bună. În interesul siguranței publice și ca unu mijlocu însemnat spre promovarea aceluia n'ar mai fi de a se amana organizarea îngrijirii săracilor și înființarea unei case de lucru; căci tocmai privirea la referințele locale ale poporațiunii Brașovului, cu deosebire proletariatul, care crește repede, zorescu la grabnică lucrare. Unu altu mijlocu spre promovarea siguranței publice, precum și a capabilității poliției pe tărémurile avizate acesteia, ar fi încă o sporire a gardei polițienesci. Nu numai în metropolele staturilor moderne europene, ci și în orașe provinciale mai mici de mărimea Brașovului, în urma avântului modernu, care înaintează fără încetare, și, durere, are de urmare și multe pericole și amenințări pentru societate, încep omenii și pe tărémul polițienescu a accepta principiul: „*Si vis pacem, para bellum*“ și a se înarma de eu vreme în contra pericolelor împreunate cu civilizațiunea modernă. N'avem lipsă de a merge departe, ca să probăm adevărul acestei aserțiuni. În patria noastră Clușul, unu orașu cam cu aceeași poporațiune ca Brașovul, der de o estindere teritorială cu multă mai mică și cu referințe de poporațiune cu multă mai favorabile, s'a apucat să urce efectivul gardei sale polițienesci dela 45 la 60 și să dublice numărul de 8 alți gardei călărețe existente de mai multu ani. De faptul, că giganticul orașu *Londra*, cu 12,000 de poliști și cu de două ori atăția detectivi, a fost cuprinsu de unu simțământu de nesigurantă cu ocaziunea misterioșelor omoruri de femei și din cauza acestor crime s'a impus în modu

imperativu convingerea, că întregul aparat colosal polițienescu nu ajunge, amintim numai în trecutu. — Cu toate acestea ar fi la noi urcarea salarului gardei polițiene unu pasu mare spre promovarea capacității productive a aceleia. Salarul slab de acuma, care stă în disproporțiune cu serviciul împreunat cu greutatea seu strapații, este de regulă vina, că în corpul gardei se face o schimbare atât de mare, în vreme ce tocmai aici ar fi de mare folosu o stabilitate sigură, căci a instrua necontentu individi noi pentru serviciu și a trebui să demisioneze organele instruite și probate când este mai mare trebuința de ele, se impedează firesce foarte tare serviciul. Fiindu salarul mai bunu, de sine se înțelege, că s'ar puté recruta și instrua un material cu multu mai inteligent, în vreme ce în corpul actualu al gardei ajungerea la unu postu de servitor de cancelaria este privită ca o înaintare.

Și pe tărémul ordinii, liniștii și moralității publice se pôte admite unu progresu. În vreme ce încă în anul 1887 s'au pedepsit la căpitănatul orașului cu multu mai multu de 200 de casuri de transgresiune (fresce că multele transgresiuni ale statutului penalu orașenesc, cam 2000 de casuri, nu se scotesc aci), a scădutu această cifră în anul 1888 la 91 de casuri. Imbucurătoru este, că numărul transgresiunilor în contra organelor autoritaților, mai vartosu vătămările gardei polițienesci, în urma căruia faptu a căștigat în modu evidentu vađa necesară a gardei polițienesci, deci nu se pôte nega, că în această privință mai este multu de dorit. — Ordinea publică, care mai nainte era adeseori turburată prin mănarea fără băgare de seamă și repede a căruțelor și prin aceasta era periclitată siguranța persoanei și a averii, s'a promovată în modu însemnatu prin manauarea energică a statutului de drumuri comitatensu. Totuși în anul trecut au fostu pedepsite de căpitănatul orașului în favorul fondului ampioiaților comitatensu transgresiuni cu suma de 200 fl.

Cumcă ordinea publică la clădiri s'a conturbat adeseori și a datu ansă la plângeri, nu este de mirat, căci în privința aceasta nu există până acuma dispozițiuni hotărâte. Ordinea cea nouă de clădire, care acuma se află în desbateră și care în curend va intra în vigore, va avé de urmare o îmbunătățire și în această privință.

Cumcă mai departe liniștea și ordinea publică și chiar siguranța persoanei și a averii ar căștiga multu prin iluminarea mai bună a stradelor, este invederat și mai vartosu ar trebui să fie trase în reionul iluminării stradele în modu mai îndestulitor.

(Va urma).

Cursul pietei Brașov

din 22 Februarie st. n. 1889.

Bancnote românești	Cump.	9.32	Vënd.	9.34
Argintă românească	-	9.25	-	9.30
Napoleon-d'ori	-	9.56	-	9.57 1/2
Lire turcesci	-	10.80	-	10.84
Imperiali	-	9.80	-	9.84
Galbin	-	5.60	-	5.65
Scris. fonc. „Albina“	6%	101.—	-	—
„ „ „	5%	98.50	-	99.—
Ruble rusesci	-	128.—	-	129.—
Discontul	-	6 1/2—8%	-	pe anu.

Cursul la bursa de Viena

din 21 Februarie st. n. 1889.

Renta de aur 4%	-	-	-	101.55
Renta de hărtă 5%	-	-	-	94.90
Imprumutul căilor ferate ungare	-	-	-	145.80
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (1-ma emisiune)	-	-	-	99.30
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (2-a emisiune)	-	-	-	119.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (3-a emisiune)	-	-	-	114.80
Bonuri rurale ungare	-	-	-	104.75
Bonuri cu clasa de sortare	-	-	-	104.75
Bonuri rurale Banat-Timișu	-	-	-	104.75
Bonuri cu cl. de sortare	-	-	-	104.75
Bonuri rurale transilvane	-	-	-	104.75
Bonuri croato-slavone	-	-	-	105.—
Despăgubirea pentru dijma de vinu ungurescu	-	-	-	99.70
Imprumutul cu premiul ungurescu	-	-	-	137.60
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	-	-	-	125.90
Renta de hărtă austriacă	-	-	-	83.35
Renta de argintă austriacă	-	-	-	83.85
Renta de aur austriacă	-	-	-	111.60
Losuri din 1860	-	-	-	141.—
Acțiunile băncei austro-ungare	-	-	-	835.—
Acțiunile băncei de creditu ungar.	-	-	-	814.50
Acțiunile băncei de creditu austr.	-	-	-	842.25
Galbeni împărătesci	-	-	-	5.68
Napoleon-d'ori	-	-	-	9.57 1/2
Mărci 100 imp. germane	-	-	-	59.17 1/2
Londra 10 Livres sterlinge	-	-	-	121.15

Editori și Redactori responsabili:
Dr. Aurel Mureșianu.

1 kilo carne de vită 28 cr.

Aducem la cunoștința Onor. publicii că vindem

1 kilo carne de vită cu 28 cr.

Consortiul măcelarilor.

Günstige Gelddarlehen

erhalten selbständige Personen, welche eine ordentliche Jahreswohnung und regelmässigen Verdienst oder Einkommen haben und zw. **Gewerbetreibende, Kaufleute, Beamte, Offiziere, Privatiers, Grundbesitzer** u. s. w. je nach Verhältniss von **100 fl. bis 2000 fl. als Personalkredit** gegen leichte monatliche oder dreimonatliche Abzahlung mit 6% Verzinsung.

Auf grundbücherliche Intabulation gegen 4 1/2% und 5% auf Amortisation oder ohne solche. Nähere Auskunft ertheilt:

G. A. STEINER, Budapest

Gr. Károlyi-utca 12.

Brieflichen Anfragen sind 3 Stück Briefmarken beizuschliessen.

ABONAMENTE

la „GAZETA TRANSILVANIEI“

Prețul abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei luni 3 fl. Pe șase luni 6 fl. Pe un an 12 fl.

Pentru România și străinătate:

Pe trei luni 10 fr. Pe șase luni 20 fr. Pe un an 40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe an 2 fl. Pe șase luni 1 fl. Pe trei luni 50 cr.

Pentru România și străinătate:

Pe an 8 franci. Pe șase luni 4 fr. Pe trei luni 2 fr.

Totodată facem cunoscută tuturor D-loră abonați, că mai avem din anii trecuți numeră pentru complectarea colecțiilor „Gazetei“, precum și câteva întregi colecțiuni, pentru cari se pot adresa la subsemnata Administrație în casă de trebuință.

Administraț. „Gaz. Trans.“

„MUREȘIANA“

institutul de credit și de economii în Reghină.

Convocare.

Domnii acționari ai institutului de credit și economii „Mureșiana“ se invită în sensul §-ului 16 alți statutelor la

I. Adunare generală ordinară,

care se va ține în Reghină la 28 Martie n. a. c. 10 ore a. m. în localul institutului.

Obiectele ordinii de zi sunt:

1. Raportul direcțiunii despre starea întreprinderii peste tot și despre rezultatul gestiunii dela începutul activității.
2. Raportul comitetului de supraveghiere.
3. Deciderea asupra conturilor și asupra împărțirii profitului curat.
4. Iamulțirea capitalului social.
5. Alegerea unui membru în direcțiune.
6. Eventuale propuneri.
7. Exmiterea alor 2 acționari pentru verificarea procesului verbal al adunării generale.

Reghină, la 14 Februarie st. n. 1889.

Direcțiunea.

Active:	Contul bilanțului:	Passive:
Cassa în numărări 1762.01	Capital social 20,000.—	Fondul de rezervă 130.—
Cambii în portofoliu 21,644.69	Dep. spre fructificare 15,317.26	Interese capitalizate 520.35
Obligaț. cu cavenți 24,272.12	„ incas. pro 1889. 1211.34	Creditori 8000.—
Imprum. pe ipotecă 1980.—	Profit curat 5178.67	
Spese de fondare 696.21		
după amortisare de 139.24		
556.97		
Mobiliar 7.10		
după amortisare de 1.42		
5.68		
Inter. anticip. pro 1889 108.05		
Diverse cont. debitoare 28.10		
	50,357.62	50,357.62

Dare:	Contul profit și pierdere:	Avere:
Interese:	Interese:	
pentru împrumuturi	de escompt 3513.59	
pe cambii 1067.44	de obligațiuni 3356.26	
pentru depuneri spre fructificare 585.22	de întârziere 122.43	
incasate pro 1889 1211.34	anticipate pro 1889 108.05	7100.33
2864.—	Provișiune	1534.41
Amortisare:	Tacșă de înscriere 400.—	
din speșele de fond 139.24	„ transcriere 70.—	470.—
din mobiliar 1.42	Competință de scris 540.61	
140.66	Spese restituite 30.70	
Contribuțiune:	Diverse conturi debit 28.10	
directă 400.47		
10% dare de depun. 27.84		
428.31		
Spese:		
Salare 770.—		
Chirie, porto, tip. etc. 822.51		
1092.51		
Profit curat 5178.67		
9704.15		9704.15

Reghină, la 31 Decembrie st. n. 1888.

Marc Cetățianu m. p. Dr. Abs. Todea m. p. Patriciu P. Barbu m. p. Severu Barbu m. p.
 membru în direcțiune. membru în direcțiune. director executiv. comptabil.

Reghină, 14 Februarie st. n. 1889.

Comitetul de supraveghiere:

Iosif Tincu m. p. Petru Ciobotaru m. p. Basiliu Mera m. p.

Cătră onorabilii cetitori!

„Gazeta Transilvaniei“ intră în anulul al 52-lea al existenței sale.

Nenumăratele dovezi de simpatie și de încredere ce le-a primit acest organ de publicitate din partea Românilor de pretutindeni cu ocaziunea aniversării a cincidecea a existenței sale sunt cea mai viuă și mai puternică mărturie pentru atitudinea sa politică și națională.

Răzimat pe încrederea publicului român și condus de iubirea de patrie și de datoria ce o are cătră sfânta cauză a românismului, organul nostru n'a pregetat de a aduce, mai ales în cei de cece ani din urmă, însemnate jertfe pentru a corespunde totu mai mult cerințelor timpului și trebuințelor cetitorilor săi.

Astfel dela 1 Ianuarie 1881 „Gazeta Transilvaniei“ a început să apară de trei ori pe săptămână totu cu prețul de până atunci, ér dela 1 Aprilie 1884 apare în fie-care zi, érași cu același preț, căci cei 2 fl. adăugați acoperu numai cheltuielile înmulțite cu portul postal.

De atunci încôce am făcut totu ce ne-a stat în putință spre a aduce îmbunătățiri atât în redactarea diarului cât și în întocmirea sa esterióră, pentru care scop am isbutit ca diarul să-și aibă tipografia proprie.

Nu-i vorba, multe se ceru astăzi dela un diar, mai ales când el este chiamat a servi causei unui popor atât de multu prigonit de sorte. Prin urmare nu putem dice că am ajuns la capetulu îmbunătățirilor.

Din contra, astăzi când, ca niciodată până acuma, pozițiunea diaristiceii noastre s'a agravat; când atâtea lovituri sunt îndreptate asupra ei cu vehemență așa de mare; când procese peste procese, condamnări la închisóre și amende în bani o împiedecă în munca și stăruințele ei de a da pe față tôte nelegiuirile, prigonirile și asupririle și de a lupta pentru recăștigarea drepturilor poporului român: se cere dela noi să ne încordăm puterile cu îndoită energie și să continuăm lupta cu curagiu neînfrântu, introducându noué reforme, pentru ca „Gazeta Transilvaniei“ nu numai să coréspundă mai multu chiamării sale, ci să se tacă cu putință ca principiile salutare naționale ce le propagă să pótă pètrunde până și în coliba țeranului.

Conduși de aceste vederi, voim să facem și cu începerea anului acestuia mai multe esențiale ameliorări în diarul nostru.

Pe lângă programul, ce l'am observat până adă la redactarea foii, suntem decisi a cultiva mai multu și unele terene, cărora până acuma pôte nu le-am putut da atențiunea cuvenită.

Spre scopul acesta am avutu fericirea a concentra împrejurul nostru unu număr însemnatu de bărbați cu cunoștințe speciale, cari voru colabora regulat la foia noastră, așa ca materialul ce-l va conține să fiă câtu mai variat, instructiv și acomodat trebuințelor poporului, nu numai pe tèremul politicu, literar și social, ci ținându deopotrivă sémă și de interesele sale din punctu de vedere alu economiei, educațiunei și higienei, alu afacerilor sale cu autoritățile cu cari vine mai desu în atingere și alu trebilor sale financiare și comerciale.

Afară de aceea căștigându-ne convingerea, că după împrejurările poporului nostru unu diar cotidianu nu este în stare a pètrunde în tôte paturile sociale — parte mare din cauza prețului lui — și astfelu sciind că să sémte trebuința de a i se face cu putință ér și cărui Român, care scie ceti, ca să fiă informatu despre interesele și trebuințele lui, ne-am decisu ca dela anulul nou 1889 înainte să mărimu în modu destul de însemnatu prin adausuri numerele noastre cu data de Duminecă și să le întocmim și să le redactăm astfelu, ca să intereseze pe ori și ce cetitor și să se pótă abona și separat.

Deschidemu dér abonamentu la „Gazeta Transilvaniei“, care deși mai bogat în materialu, va costa ca și până acuma 12 fl. v. a. pe an și în deosebire pentru aceia, cărora împregiurările nu le értă de a abona întregu diarul, deschidemu abonamentu separat la numerele cu data de Duminecă ale „Gazetei Transilvaniei“, cari voru costa pe anu numai 2 fl. v. a.

Rugăm pe abonații noștri de până acuma, ca să stăruiască pe câtu le va sta în putință în cercul domnilor lor pentru lășirea „Gazetei Transilvaniei“ precum și pentru răspândirea în popor a numerelor cu data de Duminecă, ce se pot abona și separat.